AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh. Seite 86v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

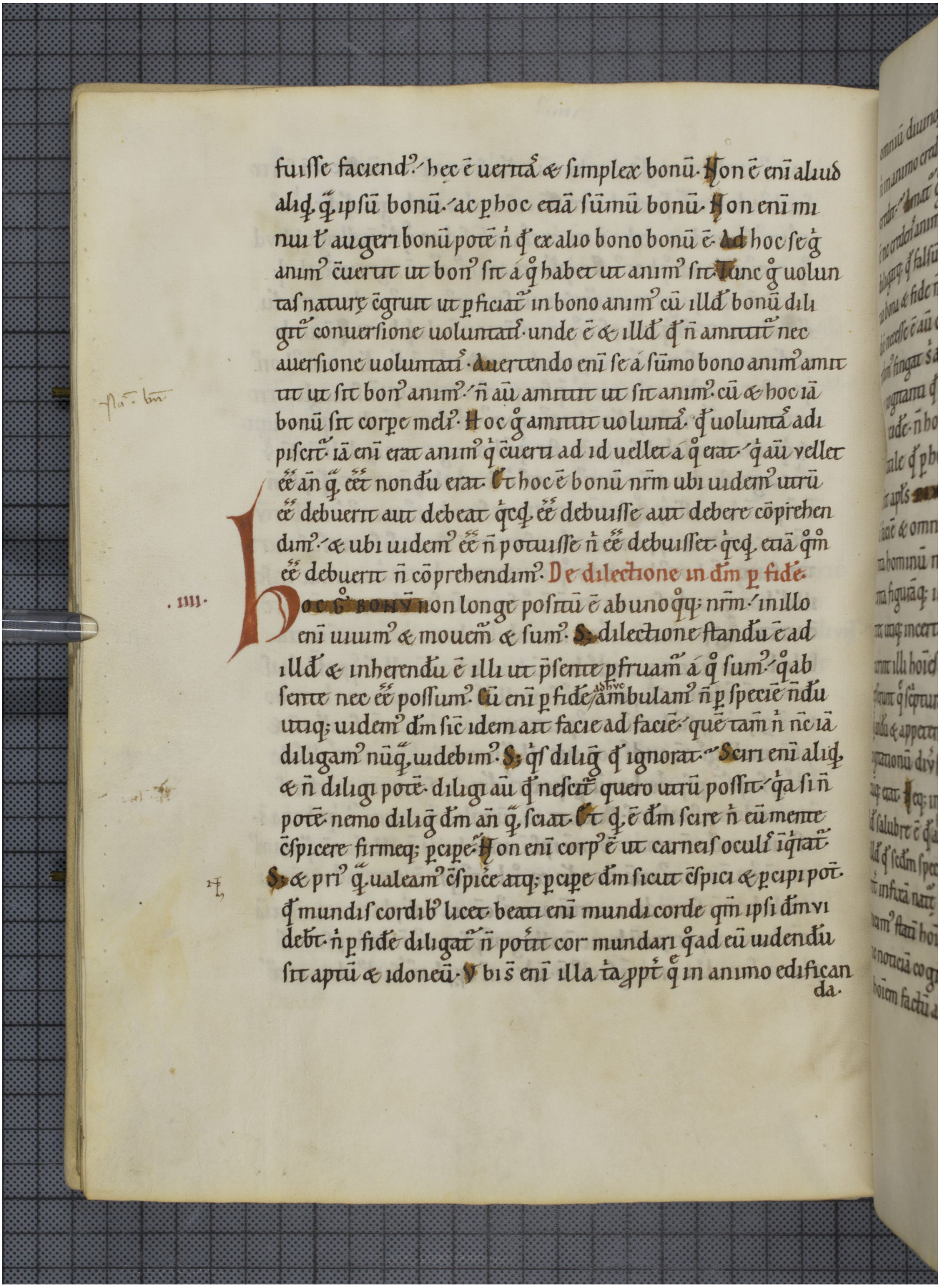

fuisse faciendꝰ. hec ē uerita & simplex bonū. Non ē enī aliud
aliq̄ q̄ ipsū bonū. ac ꝑ hoc etiā sūmū bonū. Non enī mi
nui ꝛ augeri bonū potē n̄ q̄ ex alio bono bonū ē. Ad hoc se ḡ
animꝰ cūuertit ut bonꝰ sit a q̄ habet ut animꝰ sit. Tunc ḡ uolun
tas naturę cōgruit ut ꝑficiat in bono animꝰ cū illd̄ bonū dili
git conuersione uoluntatis. unde ē & illd̄ q̄ n̄ amittit nec
auersione uoluntatis. Auertendo enī se a sūmo bono animꝰ amit
tit ut sit bonꝰ animꝰ. n̄ aū amittit ut sit animꝰ. cū & hoc iā
bonū sit corpe meliꝰ. Hoc ḡ amittit uoluntas q̄ uoluntas adi
piscit. iā enī erat animꝰ q̄ cūuerti ad id uellet a q̄ erat. q̄ aū uellet
ēē an q̄ ēēt nondū erat. Et hoc ē bonū nr̄m ubi uidemꝰ utrū
ēē debuerit aut debeat q̄cq̄ ēē debuisse aut debere cōprehen
dimꝰ. & ubi uidemꝰ ēē n̄ potuisse n̄ ēē debuisset. q̄cq̄ etiā q̄m
ēē debuerit n̄ cōprehendimꝰ. De dilectione in d̄m ꝑ fidē.

.IIII. Hoc ḡ bonū non longe positū ē ab uno q̄q; nr̄m. in illo
enī uiuimꝰ & mouem̄ & sumꝰ. Sꝫ dilectione standū ē ad
illd̄ & inherendū ē illi ut p̄sente ꝑfruam̄ a q̄ sumꝰ. q̄ ab
sente nec ēē possumꝰ. Cū enī ꝑ fidē adhuc ambulamꝰ n̄ ꝑ speciē n̄dū
utiq; uidemꝰ d̄m sic idem ait facie ad faciē. quē tam̄ n̄ n̄c iā
diligamꝰ nūq̄ uidebimꝰ. Sꝫ q̄s dilig̃ q̄ ignorat. Sciri enī aliq̄
& n̄ diligi potē. diligi aū q̄ nescit quero utrū possit. q̄a si n̄
potē nemo dilig̃ d̄m an q̄ sciat. Et q̄ ē d̄m scire n̄ eū mente
cōspicere firmeq; ꝑcipe. Non enī corpꝰ ē ut carneis oculis īq̄rat.
Sꝫ & priꝰ q̄ ualeamꝰ cōspice atq; ꝑcipe d̄m sicut cōspici & ꝑcipi pot.
q̄ mundis cordibꝰ licet. beati enī mundi corde q̄m ipsi d̄m vi
debt. n̄ ꝑ fidē diligat n̄ potest cor mundari q̄ ad eū uidendū
sit aptū & idoneū. Ubi s̄ enī illa tā ꝓpt q̄ in animo edifican
da.